
Mestre (Venècia)

Autor:

Data de publicació: 31-01-2024

Mestre (pronunciació italiana: [ˈmɛstre]) és un municipi italià, dins del continent, enfront de la històrica ciutat insular de Venècia de la regió del Vèneto, Itàlia.

Administrativament, Mestre forma (juntament amb el proper Carpenedo) la Municipalità di Mestre-Carpenedo, un dels sis districtes o districtes del municipi. De vegades es considera com una frazione. Amb 88.552 habitants (2019), Mestre és el nucli urbà més poblat de la comuna. La població del municipi de Mestre-Carpenedo és de 89.373 habitants (2010).

Mestre

Districte Mestre-Carpenedo de Venècia

La torre del rellotge de la Piazza Ferretto

Coordenades: 45° 29′ 26" N, 12° 14′ 17" E

País
Itàlia

Regió
Vèneto

Ciutat metropolitana
Venècia

Municipi

Àrea

•Total
14.254 km2 (5.504 sq mi)

Elevació
3 m (10 peus)

Població
(27-6-2019)

•Total
88,552

•Densitat
6,212.43 / km2 (16,090.1 / sq mi)

Codi d'àrea
041

Il Palazzo Podestarile, Ajuntament de MestreDuomo de Sant LlorençPiazza Ferretto, 2016

Mestre (pronunciació italiana: [ˈmɛˈstre]) és un municipi italià, dins del continent, enfront de la històrica ciutat insular de Venècia de la regió del Vèneto, Itàlia.

Administrativament, Mestre forma (juntament amb el proper Carpenedo) la Municipalità di Mestre-Carpenedo, un dels sis districtes o districtes del municipi. De vegades es considera com una frazione. Amb 88.552 habitants (2019), Mestre és el nucli urbà més poblat de la comuna. La població del municipi de Mestre-Carpenedo és de 89.373 habitants (2010).

Contingut

Visió general

El continent de Venècia és el territori de la costa de la llacuna de Venècia, davant del mar Adriàtic, al nord-est d'Itàlia. Està connectat a Venècia pròpiament dita per un pont ferroviari i de carretera de 3.850 m (2,39 milles) de llarg sobre la llacuna anomenat Ponte della Libertà (Pont de la Llibertat).

Després de la Segona Guerra Mundial, Mestre va tenir un període ràpid i desorganitzat de creixement urbà i es va convertir en una gran àrea metropolitana juntament amb els altres centres urbans del continent venecià (Carpenedo, Marghera, Favaro Vèneto, Chirignago, Zelarino, Tessera). Atès que Mestre és el centre neuràlgic i la zona més poblada de la costa continental, en el llenguatge comú, el seu topònim sovint s'utilitza malament per designar tot el continent venecià.

Mestre es va convertir en comune el 1806 i va romandre així fins al 1926, quan es va incorporar al comune de Venècia, amb porcions adjacents del continent i illes a la llacuna.

Població

Mestre té uns 88.552 habitants, mentre que la Municipalità di Mestre-Carpenedo (un dels sis municipis de la ciutat de Venècia) té 89.373 habitants. El continent venecià (els municipis de Mestre-Carpenedo, Marghera, Chirignago-Zelarino i Favaro Veneto) té al voltant de 181.000 habitants.

En canvi, a la ciutat de Venècia hi ha uns 53.000 habitants (San Marco, Castello, Cannaregio, San Polo, Dorsoduro, Santa Croce) i només uns 27.700 a les altres grans illes de Venècia (Murano, Burano, Mazzorbo i Torcello). Municipi adjacent de Lido Pellestrina, que fa un total d'uns 80.700 habitants basat en les illes del municipi, convertint així Mestre en el centre de població més gran del municipi de Venècia amb aproximadament un terç del total.

Transport públic col·lectiu

El transport públic és gestionat per l'Azienda del Consorzio Trasporti Veneziano. Hi ha diverses línies d'autobús i dues línies de tramvia. Diverses línies d'autobús enllacen el continent amb la piazzale Roma, la principal estació d'autobusos de Venècia, a través del Ponte della Libertà, el pont que connecta Venècia amb el continent. [1]

Autobús a Mestre

Tramvia a Mestre

Història

Segons la llegenda, Mestre va ser fundada per Mesthles, company de l'heroi Antenor, un fugitiu de Troia, que va fundar Pàdua. [2] Els veritables orígens de la ciutat són incerts. No obstant això, se sap que aquí existia un oppidum (fortalesa) romà. Àtila va destruir l'assentament, probablement reconstruït al segle 10.

La primera atestació històrica de Mestre es troba en la carta de l'emperador del Sacre Imperi Romanogermànic Otó III, en la qual Rambald, comte de Treviso, va rebre terres en una zona anomenada Mestre. El 1152, una butlla papal del papa Eugeni III va reconèixer el bisbe de Treviso com a senyor de Mestre. Va esmentar l'existència de l'església de Sant Llorenç, un castell (Castelvechio, Castell Vell), i un port. El 1257 el bisbe concedí Mestre a Alberico da Romano, podestà de Treviso. El 1274, un incendi va destruir el castell, i els habitants de Mestre van fortificar la ciutat amb una palissada, que es va convertir en Castelnuovo (Newcastle). [3] Avui no queden vestigis d'aquest castell.

El 1323, la família Scaligeri de Verona va conquerir Treviso i així va adquirir Mestre. Els venecians, tement l'excessiu poder de Verona al continent, van conquerir Mestre el 29 de setembre de 1337. Van substituir l'antiga fortificació per una muralla de maó, vuit torres i un fossat. El port de Mestre es va beneficiar del poder econòmic de la República de Venècia, formant la connexió principal de Venècia amb el continent. Es va construir un canal (el Canal Salso) per facilitar el transport de mercaderies. [4]

La dominació veneciana de Mestre va acabar el 16 de juliol de 1797 amb l'ocupació napoleònica de la República de Venècia. El 1806, Mestre, seguint el model francès, es va convertir en municipi lliure. Va romandre així durant el període posterior de domini austríac (també va incorporar Carpenedo e Marocco) i sota el Regne d'Itàlia. El 1923 se li va donar l'estatus de ciutat. Tres anys més tard, un Reial decret va incorporar Mestre i alguns altres municipis veïns (Chirignago, Zelarino, i Favaro Veneto) al comune de Venècia. [5]

Des de llavors, s'ha intentat recuperar l'autonomia en quatre referèndums el 1979, el 1989, el 1994 i el 2003, però en tots dos casos la proposta de separar Mestre de Venècia va ser rebutjada. Un altre referèndum, proposat pel president de la regió del Vèneto, va tenir lloc l'1 de desembre de 2019. Tot i que el 66% dels votants van votar a favor de la separació, només va votar el 21% de la població, de manera que el referèndum no va ser vàlid. [6][7]

En les dècades de 1960 i 1970, Mestre va experimentar un auge demogràfic, alimentat principalment per la construcció d'una gran zona industrial a la propera Marghera.

Turisme

Mestre és ara un punt de partida favorit per als turistes que visiten Venècia amb un pressupost econòmic a causa de la seva bona ubicació, les seves connexions barates i freqüents amb Venècia en tren i autobús (que també funciona a la nit), i els preus més raonables dels seus bars, discoteques, aparcament, hotels, restaurants i supermercats en comparació amb els costos dels mateixos serveis turístics a Venècia. [8]

El 1979, Mestre va ser una de les seus del campionat europeu de bàsquet Eurobasket 1979. Això va atreure molts turistes a la ciutat. Les altres seus van ser a Siena, Gorizia i Torí. [cal citació]

Llocs d'interès

Duomo de Sant Llorenç (segle 17)

Palau da Re

Palazzo podestarile

Provvedària

Torre dell'Orologio (Torre de Guaita, 1108)

Estació de tren (Stazione Ferrovia)

Museus

Museu M9, inaugurat el 2018. [9]

Punts d'interès

Orto Botanico Locatelli, un petit jardí botànic

En la cultura popular

La tercera novel·la de misteri del comissari (inspector) Guido Brunetti, L'anònim venecià (1994), àlies Vestit de mort, comença amb un cos maltractat trobat darrere d'un escorxador prop de Marghera, just dins de la frontera de Mestre. El personal de l'inspector local es considera inadequat, per la qual cosa Brunetti és assignat per dirigir la investigació de la policia Mestre. [10]

El 2019, el cantant italo-alemany Marco di Colonia va publicar un àlbum dedicat a la vida de Mestre i a la gent.

Vegeu també

AC Mestre, el club de futbol local, que actualment juga a la Sèrie C

- Reyer Venezia, club de bàsquet masculí que representa nominalment Venècia però que juga els seus partits com a local a Mestre, actualment a la Lega A

El Basket Mestre 1958, un altre club masculí de bàsquet que representa i juga al Mestre, actualment a la Sèrie C

Tranvies a Mestre

Referències

^ Transport públic a Mestre

^ Leggenda

^ Mestre, fonts

^ Mestre Castelnovo

^ Mestr.it

^ Venècia-escissió-referèndum

^ MESTRE_VENEZIA

^ Mestre-vs-Venècia

^ ? «M9 Museum of the 20th Century - Web oficial». Museu M9. [Consulta: 2022-07-27].

^ Lleó, Donna (1994). Vestits de mort. Grove/Atlantic, Inc. ISBN 0143035843.

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Mestre

[Guia de viatges de Mestre de Wikitravel](#)
[Bacaro Tour Mestre - Història del mestre](#)
[Municipi de Mestre-Carpenedo](#)
[Mestre als anys 1900 \(italià\)](#)
[L'equip anglès farà una gira a Mestre](#)